ſuurt waewa egga aia witet. Kui kabſta lehhe peäl uſſa olli nähhä, iggapääw neid noppiti ja kautati ärra.

Nenda tulli, et Hans ja Ewa mollemad ennam tööd leidſid, kui nemmad joudſid tehha ärra; agga korjaſid ſe läbbi monne aastaga ſelle waeſe ja pölgtud Rihho perre kohha peäl ka jo pisſut warranduſt. Nende maiapiddamisſe hakkatusſel ei joudnud nemmad aina ſelget leiba prukida, waid wötſid pisſut hanganat jätkuks hulka; pärraſt jäiwad ſe jure, et kord ollid öppind jo. Killari rahwas ollid wilja poolt wähhe hawalt rikkamaks läinud teisteſt perrerahwadeſt, kes ellaſid ſuurte mate peäl pihhuſt ſuhho, ja kelleſt witmel olli ſuwwel leiwaſt pudo. Hanſul olli nüüd jo aasta willi aidas ſeismas; lome piddas peaaego kolmkord rohkema kui enne, ja ellas ikka endiſt wiſi. Tulli ka aasta, et temma ſai omma pöllo peält kuuskümmend wakka kummagi wilja. Kuſt ſe ſiis tulli nömme Ma kohta? Hans olli ſaggedaste pühhapäiwil pärraſt lounat kirriko öppetaja jures juttul käinud, mitmeſt asjaſt öppetuſt noudmas. Öppetaja olli woeral maal monda asjo näinud ja mitmed kirjad luggenud, ja juttustas kord ka Hanſo wasto, et mitmel kohhal ſelget ſomaad tehtud heaks pöllomaaks, ja pöllomaid tehtud kaewades parremaks kui pisſut maad olnud ja joud annud kaewada. Wöttis nüüd Hans ſe nou enneſele rohkema wilja püda; temma pöllo körwas olli paljo ſomaad, kus ei tahtnud ühtegi kaswada peäl. Andis Jummal kord öige kuiwa ſuwwe ja ſüggiſe, et ſood isſegi ſaiwad kuiwaks, ja Hans läks omma naeſe ja lastega tõle ja kaewas laia ja ſüggawa krawi ſisſe, ja kandis mulda maddalama paikadesſe et ühhel pool olli tiik ja teiſel pool Ma kaswis rohkeste kaks jalga körgemaks; ſedda kündis temma ümber ja kaewas tagga järrel. Teiſel aastal teggi ſuwwewilja peäle, ja ſai paljo wilja. Seſt aiaſt ta püdis weel rohkema, leikas ued ſüggawad krawid ſo ſisſe ja tõstis wahhemaad körgemaks; nenda parrandas ta ka omma heinamaad, ja teggi wähhe hqwalt ſooſt heat ossa jure.